

ALLEN GINSBERG

Kivel légy elnéző

WHO BE KIND TO

Légy elnéző magaddal, csak egy vagy
a sok veszendő lélekből a bolygón,
aki azt kívánja, hogy
egy lány ujj a mellbimbótól
a fanszórzetig kövesse az utat –
aki nyelves pusztit kíván hónaljára,
egy ajkat, hogy megcsókolja
sápadt combjai között –
Légy elnéző magaddal Harry, mert a rosszindulat
akkor érkezik, amikor felrobban a test,
napalm, rák, halálos ágy, Vietnám
abszurd hely fákról ábrándozni
föléd hajolnak és dühös amerikai pofák
holdkóros terrortal vigyorognak
maradék szemedbe –
Légy kedves magadhoz, hiszen saját kedvességed
gyönyörűsége holnapra elárasztja a rendőrséget,
hiszen a tehén a mezőn, az egér pedig a macska-lyukban zokog –
Légy elnéző evvel a hellyel, ez jelenlegi lakóhelyed
fúró és radartoronnyal és virággal a vén patakban –
Légy elnéző a tévéfotelben szilárd könnyeket síró
szomszédoddal, nincs más otthona,
nem hall semmi mást
csak a telefon durva hangját
Kattanás, berregés, másik adóra kapcsol és
az ihletett melodráma eltűnik
egyedül marad éjszakára, eltűnik
az ágyban –
Légy elnéző eltűnt anyáddal szemben és
apáddal, a terasz ablakon át bámulja,
amint a tejeskocsi és a halottszállító befordul a sarkon
Légy elnéző a Whitehall, a Kreml, a Fehér Ház,

a Louvre és a Phoenix City folyosóin
zokogó, vén, nagy orrú, dühös, idegesen tárcsázó
politikussal.
a tar gégefő oly mérhetetlen huzalokon át
kapcsolódik a földalatti elektródákhoz,
amilyeneket még a cica sem lát a gomba alakú félelem-lebenyén
és az Alvó Dr. Einstein füle alatt
férgekkel másznak, férgekkel másznak, férgekkel
másznak, ütött az óra –
Beteg, elégedetlen, nem kedvelt,
Főparancsnok Miniszter Elnök
Félelem Elvtárs Úr
magas homlokai!
Légy elnéző a félénkkal melletted
ő az, aki emlékezik a Siralmak
könyvére.
miként a Belgravia minden portása és takarítója
a megfeszített Ádám-fiának próféciáira –
Légy elnéző a moszkvai hold alatt zokogó
önmagaddal, és rejtse el gyönyörű hajad
az esőkabát és a velúr Levis alá –
Mert ez a megszületés öröme, az ismeretlen
szemüvegekből áradó kedvesség
a Kensingtonon átmenő buszon,
egy londoni ujjának érintése hüvelykujjodon,
a cigarettről kölcsönzött tűz,
reggeli mosoly a Newcastle vasútállomáson,
amikor hosszúhajú Tom, a szőke férj
üdvözlő a telefonok szakállas idegenét –
vidám belekben ugrabugrál a bumm-bumm,
miközben Cavernsinek liverpooli dalnokai
felemelik örömteli hangjukat, és elektromos
afrikai hurrát hallatnak a gitárokon
Jeruzsálemért –
Bevonulnak a szentek, Twist & Shout és az
Éden kapui ismét nevet kapnak
Albionban
a Remény fekete zsoldárt énekel Nigériából,
fehér zsoldár visszhangozza Detroitban,
felhangosítva visszhangzik Nottinghamtól Prágáig,
kínai zsoldár hallatszik, ha mind leéljük életünk

az elkövetkezendő 6 évtizedben –
Légy elnéző a kínai zsoldárral
a melledben levő vörös tranzisztortorban –
Légy elnéző Monkkal, aki magányos akkord robbanásokat játszik
hatalmas zongoráján a Five Spot jazzkocsmában,
egy padon saját magát hallgatva teljesen elszállt
a nightclub univerzumban –
Légy elnéző azokkal a hősökkel, akik
újságban veszítették el nevüket
és csupán saját fohászukat hallják
a szex békés csókjáért a bolygó
gigantikus auditóriumában,
a zenekarban névtelen hangok sírnak kedvességért
kínjukban sikoltoznak, hogy létrejöjjön a gyönyörűség,
a verebek több száz éve
fehér hajú csajsziéknak énekelnek.
a költők saját vágyaiknak a bolondjai – Ó Anakreón
ó angyali Shelley!
Vezessétek ezt az új mellbimbós nemzedéket úrhajókon
a Mars következő univerzumába
Az ima a férfinak és a lánynak szól, ők az egyetlen istenek,
egyetlen urai az Érzés királyságainak, Jézusai saját
élő bordáiknak –
Kerékpárlánc és géppuska, rettegő vigyor
és az Álom Bomba hideg szagú logikája
megérkezett Saigonba, Johannesburgba,
Dominikába, Phnom Penhbe, a Pentagonba,
Párizsba és Lhaszába –
Légy elnéző a XX. században remegő, borzongó és
vibráló én univerzumával
ez nyitja ki a szemét, a hasa és melle
a húshoz láncolva, hogy érezze a
gyönyörűség számtalan virágát,
ami Én Vagyok Neked –
Álom! Álom! Nem akarok egyedül lenni!
Tudni akarom, hogy szeretnek!
A hús orgiáját akarom, boldog szemek
orgiáját, a lélek orgiáját, amint csókolják és megáldják
a halandóvá nőtt testet,
a gyengédség orgiáját a nyak mélyén, a kedvesség
orgiáját a combnak és a vaginának.

A hús, a kéz és a fasz adta vágyat,
a száj és a segg szerezte vágyat, az utolsó
sóhajra visszatérő vágyat!
Ma este mindannyian szeretkezzünk Londonban,
mintha most lenne 2001, az izgató
isten éve –
És légy elnéző a szegény repedt járdán zokogó magányos
lélekkal –
Ima a szellemekért és a démonokért,
a rádión szadista hangokat megszólaltató
Fővárosok és Kongresszusok
szeretet-hiányáért –
Szoborpusztítók és tankparancsnokok, a Mekong-delta
és Stanleyville boldogtalan gyilkosai.
Az újfajta ember rátalált a boldogságra,
hogy véget vessen a hidegháborúnak
amit a kígyó napja óta viselt
saját fajtája ellen.

1965. június 8.

GYUKICS GÁBOR fordítása